

Bogácsi Nyár

A BOGÁCSI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

XIX. évfolyam 2. szám 2008.

Az alsósok Parádfürdőn táboroztak

Az Alvég romokban hevert

Tartalomból:

XVI. Borfesztivál
Viharkár
Jótekonysági foci
Elballagtunk
Főzőverseny
Kiállítások
Jubileumi év
Egészségnapok

Öt perc, mely megrengette Bogácsot!

Kevesen lehetnek, akiknek e sorok olvasása kapcsán ne ugyanaz jutna eszébe: 2008. július 14. 11 óra 30 perc és az azt követő mintegy 300 másodperc. Ez a rövid idő elegendő volt arra, hogy olyan rombolás történjen Bogácson, amelyre még a településen élő legidősebb emberek sem emlékeznek. A tornádószzerű, jégesővel párosuló vihar több, mint háromszáz lakó- és melléképületben okozott több mint százmillió forint anyagi kárt. A községre nyugati irányból támadó fergeteg a csecslyuki pincesor felől a déli utcákat támadta, majd hirtelen irányváltotással a keleti részeken fekvő nagyon biztató terméssel kecsegtető szőlőültetvényeken végzett korai „szüretet”.

Az érintettek mind a mai napig képtelenek feldolgozni az eseményeket. Bár az eső és a vihar elvonulása után azonnal elkezdődött a helyreállítás - hiszen a katasztrófavédelem, a tűzoltóság, az ÉMÁSZ, a rendőrség, a polgárőrség, a mentők és a helyi lakosok és vállalkozások nagyon rövid idő alatt a helyszínre siettek és hozzáálltak a munkához - úgy gondolom, hogy a teljes helyreállítás még nagyon hosszadalmas lesz. Nem könnyű azt a hatalmas megpróbáltatást elviselni, amely a károsultakra nehezedett. Ebben a nehéz helyzetben jó volt érezni, hogy a baj bekövetkezése összefogásra ösztönöz és segítség közel. Napokig fokozott erővel jöttek a helyreállítást segíteni, nemcsak a már korábban felsorolt hatóságok, civil szervezetek, hanem a környező települések önkéntesei is. De jöttek messzebből is a megyéből, sőt a megyehatáron kívülről. Az országos média nagyon gyorsan és korrekten számolt be az esetről, majd később a kárelhárítási folyamatokról, közvetítette a külvilág felé a falu és a károsultak igényét. Többen voltak, akik nem munkaerőjükkal, hanem építőanyagok felajánlásával és a helyszínre szállítással támogatták a lakosokat. A vihart követő napon az illetékes minisztériummal is felvettem a kapcsolatot és Gyenesei István miniszter úr is segítséget ígért. A tornádó pusztításának délutánjára rendkívüli testületi ülést hívtam össze, ahol a helyzetet értékeltük és azonnali segély folyósításáról döntöttünk. A délután folyamán a körzet országgyűlési képviselőjével, Tállai Andrással is a bejártuk a katasztrófa sújtotta

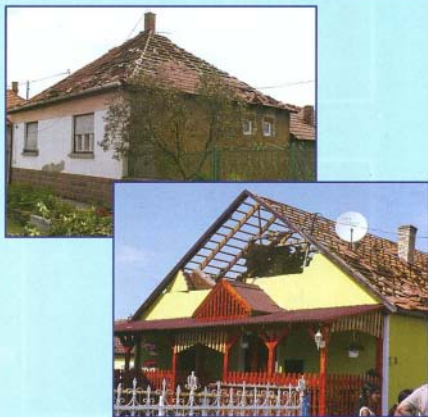
terület egyik részét. Képviselő társaim segítségével kedden készült egy gyors felmérés, amely alapján a gyorssegélyeket csütörtökön már ki is fizettük.

Azóta eltelt három hét és a felmérések, helyreállítások sorban elkészülnek.

Itt szeretnék köszönetet mondani azoknak a kollégáimnak, külsős segítőknek, akik önzetlen többletmunkája nélkül nem tudtunk volna úrrá lenni a helyzeten. A rendkívüli esemény ellenére a korábban a nyári idegenforgalomra tervezett események közül egy sem maradt el, mindegyiket megszerveztük.

Egyik barátom mondta egy héttel a tornádó után, hogy „A nagyján túl vagyunk, a neheze most következik!” Azt hiszem, teljesen igazra volt.

Verhóczki Sándor
polgármester

Képek a vihartárról

Nyári programajánlatok

Pető János grafikus-festőművész kiállítása

Helye: Községi Ház

Ideje: 2008. augusztus 8-20.

Milyen legény vagy, meddig bírod?

Augusztus 16. (szombat)

A termálfürdő területén

11.00 Ügyességi próba rodeóbíknán, mászófalán, rekeszmászásban

15.00 Biciklis triál bemutató

Augusztus 17. (vasárnap)

11.00 Ügyességi próba rodeóbíknán, mászófalán, rekeszmászásban

Augusztus 20. (szerda)

10.00 Szentmise

Helye: Szent Márton Római Katolikus Templom

11.00 Ünnepi megemlékezés

Helye: Községi Ház

X. Bogácsi Fürdőfesztivál

augusztus 23. (szombat)

A fürdő szabadtéri színpadán

14.30 Babszem Jankó Gyermekszínház

15.30 Balázs Daniella és a Jazz Hands Band

16.30 Kiskata énekesnő fellépése

17.00 Gabriello és Nikica

Cserépi úti pincesoron

20.00 Roy és Adam fellépése

21.00 Az Apostol együttes műsora

22.00 Tűzijáték

22.15 Bálók, Disco

augusztus 24. (vasárnap)

A fürdő területén és szabadtéri színpadán

9-14.00 „Fürdő Szépe” verseny

11.00 Bogácsi Mazsorett Csoport fellépése

13.00 Babszem Jankó Gyermekszínház zenés mesejátéka

14.00 Fortuna Tánc-és Divatstúdió táncos divatrevüje

15.00 Maksa Zoltán humorista vidám percei

16.00 „Fürdő Szépe” verseny eredményhirdetése

17.00 Cozombolis együttes fellépése

Elballagtunk...

Elköszöntünk egymástól minden szép és jó kívánva. Megköszöntünk gondoskodást, szeretetet, figyelmet. Elmondtuk, hogy jó volt együtt és hiányozni fogunk egymásnak.

Ez mind így igaz!

Azon gondolkodtam, mit mondhatnék még számotokra, amit még nem hallottatok tőlem.

Ezért most azokat a gondolatokat gyűjtöttem össze, ami a leginkább jellemző volt Rátok, amiről leghamarabb az eszembe fogtok jutni.

A sors különös - és nekem nagyon kedves- akarata volt, hogy az osztályomná váltatok ötödik után.

Érdekes felelősség ez, osztályfőnöknek lenni mindig nagyon jó dolog!

Számomra pedig igazi kihívás volt megfelelni ebben az izgalmas helyzetben, ahol sok-sok érdekes egyéniség, kollégák gyermekei és saját lányom nézett velem szembe - Hogyan lesz ezután?!

De győzött a következetes igazságosság!- és ez az első jó tanácsom a számotokra.

Az élet mindem helyzetében úgy döntetek, hogy ti magatok nyugodtan nézhessetek a tükörbe! Soha ne akarjatok rosszabbat másoknak, jogtalan előnyt magatoknak, csak a jó szándék vezéreljen benneteket! Figyeljete a gyengékre, a segítségre szorulókra! Szármalyon a tehetségeket, akarjatek bizonyítani, de ne tapossatek el másokat! Ez itt nekünk közösen sikerült, és én erre nagyon büszke vagyok! Jó volt veletek egy csapatban!

Ha a legjellemzőbb tulajdonságotokat keresem, a felhőtlen, igazi gyerekes jókedv, a játszani akarás jut az eszembe.

Örizzéteket ezt a képességet, mert könnyebb lesz az élet terheit elviselni veletek!

Egy labda csodát tett az osztályal- mindenki lába érintette. A kártya, mint titkos favorit minden helyzetben előkerült. A CSOCSÓ sok reggeli közös percről tudna mesélni!

A harmadik dolog, amit feltétlenül meg kell említenem - a szülők reális ítélete veletek szemben, az elfogadó szeretet részükről.

Legyetek ti is hasonlóan jó szülők, akik okosan tudjatek szeretni gyermekeiket, boldog, felszabadult diákeveket varázsolva így neki!

Rajtatok a sor! Én tudom, hogy elegendő tudást visztek magatokkal, tiszteletudó, tanulni akaró gyerekek vagytok, így könnyen vesziatek majd az akadályokat.

Veleményemet pedig ismeritek- az ember értékét a belső tulajdonságok adják!

Boldog vagyok, hogy azok kialakításában, megszerzésében részem volt! Gazdálkodjatek velük okosan, erősítéteket magatokban és merítéteket belőlük erőt az élet mindennapjaiban és különös helyzetekben is!

Elballagtunk, az én szerepem itt lezárult. Elköszönünk, de nem bánkódunk, örülünk, hogy együtt voltunk - Ti- Balogi Boglárka, Budai Gergő, Burcsák Kata, Ittes Enikő, Juhász Klaudia, Lázár Márton, Lukács Gergő, Lukács Zsófi, Mízsér Dalma, Nagy Nikolett, Pap Noémi, Szabó Dávid, Verhóczy Máté Milán - és én, Pannika néni, az őfi.

A háttérből figyelem majd, hogy igazoljatek-e az évek a mostani érzéseimet. Ne hagyjatek cserben! Legyetek jók, ha tudtok... - és ti tudtok!

Lukács Lajosné
osztályfőnök

Búcsú az iskolától

BESZÁMOLÓ

**A Bogácsi Iskolás Gyermekekért Közalapítvány
2007. július 1-jétől – 2008. június 30-áig
végzett munkájáról**

Az eltelt évben megtartott kuratóriumi ülések:

2007. 12. 18.
2008. 05. 22.

Az eltelt egy évben történt események:

- A személyi jövedelemadó 1%-ának közcélú felhasználásáról rendelkező 1996. évi CXXXVI. tv. alapján alapítványunk támogatására **75 e Ft** érkezett a 2007. évben (2006. évi adó 1%-a). Ezen összeget tévékiszülékek vásárlására használtuk fel.
- Az általános iskolai tankönyvek terjesztésével járó jutalék, melyet az iskola kapott **310 e Ft** összegben, az alapítvány számlájára került.
- Az iparüzési adó 10%-ából alapítványunknak **169 e Ft**-ot utalt át az önkormányzat.
- Az éves kamatjövőrés 2006. évben **7 e Ft** volt.

Az alapítvány gazdálkodásának legfontosabb adatai a 2007. évről vonatkozóan:

A 2007. évet **1959 e Ft**-tal nyitottuk.
Az év folyamán történt bevételek összege: **748 e Ft**
Ev végén a bevételek zárása: **2707 e Ft**
Kiadások alakulása: **2057 e Ft**
2007. évi zárás: **650 e Ft**

Bogács, 2008. június 30.

Szerencsi Miklósné
kuratóriumi elnök

Gondolatok a XVI. Bükkvinfestről

Temesi Ferenc kortárs magyar író arra a kérdésre, ha más foglalkozást kellene választani, mi lenne legszívesebben, azt felelte: postás lennék, mert azt mindenki nagyon várja.

Nos, a június végi XVI. bogácsi borfesztiválnak a meghívóját is postások kézbesítették, s nem túlzok, ha azt mondom minden résztvevő nevében: nagyon vártuk a postást, a meghívót, nagyon vártuk ezt a borünnepet, méghozzá azzal az évről-évre iyyentjárt újra felerősödő vágygal, bensőnkben meggyökerezett tudattal, hogy ez is fontos része, szelete az életünknek.

Olyan érzés, tudat a június végi Bogácsra indulás, mint amilyet a messze tengereken hajózó matrózok éreznek, amikor hajójuk befut az ismert kikötőbe, ahol megpihenhetnek, ki-kapcsolódhatnak, hogy aztán néhány nap múlva ismét vitorlát bontsanak, s aztán testileg-lelkileg feltöltődve elinduljanak, tovább hajózzanak életük tengerén.

Egy ilyen békés kikötő Bogács is, amely immár 16 éve június végén nagyon várja a hajókat Tokajtól Szegedig, Szepsitől Geisenheimig. S jó volt látni idén is, hogy a hajók újra jöttek, kikötöttek, tarkállottak Bogácsra a színes vitorlák. Jó volt újra közönszteni az ismerős tengerészeket, akik tudják: Bogácson ismét földre léphet az ember annyi hullámmás után, mert Bogács szilárd talaj. Igen, földre léphető hely Bogács, méghozzá földön járó emberekkel! S ez utóbbi megállapítást magunkról mondom, méghozzá minden szerénytelenség nélkül. Magunkról, a „kikötői munkásokról”, a világítótorony kezelőjéről a révkalauzig, akik minden évben izgalommal és szeretettel várják a bogácsai révbe beérkezőket.

16 éve visszahívó ünnep a BÜKKVINFFEST, s ez a szám, beszédes szám. Jelzi, hogy hagyományt teremtettünk. Jelzi, hogy van bennünk akarák, „csak azért is” dac, hogy nem adtuk fel akkor sem, amikor mások már feladták volna. Nem fáradtunk bele, nem fásultunk el, mert tudjuk, hisszük, hogy a BÜKKVINFFEST érték. Értéke Bükkkaljának, értéke Borsodnak, értéke Bogácsnak. Ha ez az érték elveszne, az olyan lenne, mintha a falu elveszítene egyéb értékeit: a Szent Márton templomot, a termálforrást, vagy a bükkkaljai táj varázsát. Szegényebbek lennénk! Leginkább bensőnkben, léleken lennénk szegényebbek! S az önbecsülésünk is csorbul na! Elsősorban a miénk, azé a kis csapaté, amelyre ez az egész rábízottat: a megálmodástól kezdve a megteremtésen át a megőrzésig.

Szerencsére mi szervezők, rendezők tudjuk - kell, hogy tudjuk: valamennyien egy nagy Úr vendégei vagyunk itt a Földön, s ezt a vendéglátást csak szolgálatlalt lehet megköszönni és meghálálni. Úgy is mondhatnánk: a szolgálat kötelesség! Akire az átlagosnál több bizatot, annak szolgálata is több! Az ézet, a szívet és a tisztességet nem azért adta a Jóisten egyeseknek nagyobb mértékben, hogy 60-as izzóként pisláljanak a bogácsai Cigányosoron vagy a Kutyaszorítóban, hanem hogy reflektorként világítsák meg a templomot és az iskolát. Hogy jeles költőnk mondja: „ki tollal, ki kalapáccsal, a rózsza, igen a rózsza a kórház udvarán az általával szolgáljon, tegeye a jót!”

Egy nap se múljék el vonás nélkül! - vallották a rómaiak. Egy év se múljon el bogácsai borfesztivál nélkül! - gondolom én, s bízom benne, sokan így gondolják. És remélem, sokan gondolkodnak azon is, hogyan haladjunk tovább. Mert tovább kell haladni!

Volt minap egy fesztivál, immár a tizenhatodik, s jövőre lesz egy másik, a tizenhetedik, de a két fesztiválnak nem csupán a számokban kell különböznie! Meg is kell újulnunk ahhoz, hogy továbbra is vonzó, sőt még vonzóbb kikötő legyen Bogács.

Hajdu Imre

Csészy borlovaggá avatása

VI. BÜKKVINFFEST, 2008. BOGÁCS

Közel 300 borrral neveztek be az idei versenyre. A versenyborokat pénteken fogadtuk a verseny helyszínén a bogácsai Bükkkalja Általános Iskolában. 10 bizottság: 4 fehér, 4 vörös, 1 tokaji és 1 vegyes borokból álló bizottság számára soroltuk be a borokat. A Felső-Magyarországi 4 borvidék (Mátrai, Egri, Bükkai, Tokaji) bora in kívül szép számmal érkeztek borok Németországból, Szlovákiából. Érdekesség, hogy Franiaországból is érkezett 3 bor.

A borverseny helyszínén immár hagyományosan jól előkészített "terep" várta a bíráló bizottságokat. A bizottságok elnökeit a legtapasztaltabb szakteintélyekből választottuk ki. A borok bírálati eredményei azonnal számítógépre kerültek. A versenyborok eredménylistáját 30 perccel az utolsó bírálati eredmény beérkezése után az iskola üvegeportáljára is kifüggesztettük. 11 bor Magyarany, 68 bor Arany, 124 bor Ezüst, 79 bor Bronz és 9 Oklevél minősítést kapott. A 10 bizottsági elnökből és a szakmai felelősökből álló csúciszűri választotta ki a legjobb fehér és vörösbor.

A fesztivál legjobb bora Dobos László 2007. évi Szepsi Olszrilingje lett, megkapva ezzel a legjobb külföldi bornak járó Karl Kaiblinger díjat is. A legeredményesebb borászat az Egri Korona Borház lett három Magyaranyérmes borával.

A Bogácsi Önkormányzat 10 nagydíjat ajánlott fel a legjobb-baknak. A Bükkai Borvidéki Tanács is 3 különdíjat ajánlott a legjobb borvidéki termelőnek. Összesen 20 különdíjjal ismertük el a legjobb eredményt elért borászokat. Az eredményhirdetés a fürdő színpadán volt. A borverseny szakmai vezetője /Szente Imre/ értékelte a borversenyt és megköszönte valamennyi segítő egyén munkáját. A versenyt szakmailag jónak értékelte és a jövő évi vizontlátás reményében köszönt el a résztvevőktől.

Szente Imre

A borfesztivál felvonulása látványos volt

Két kulturális programmal kiegészülve a 16. BÜKKVINFEST egyhetes rendezvényvé alakult. Június 22-én a Hajdu Imre író szerkesztette „Áldassék neved Bogács!” című antológia bemutatója és a június 26-án megnyitott „Tájak-Képek-KerámiaK” Makó Lívia és Szajlainé Fehérvári Erika kiállítása Bogács természeti és kulturális értékeit a figyelem középpontjába helyezte, s ezzel ráhangolta az embereket a közelgő nagyszabású rendezvényre.

Június 27-én délutántól késő estig az iskolában a versenyborok gyűjtése, besorolása zajlott. Akik ebben az időben a Cserépi úti pincésorok voltak, szemtanúi lehettek az ökörsütés előkészületeinek is. A bortúrara népes csoport gyűlt össze, a „túrázók” jó hangulatban járták sorra a pincéket, ahol a pincetulajdonosok saját zomrok boraikkal kínálták őket. A pénteki rendezvény harmadik színhelyén, a Szent Márton templomban komolyzenei koncertet hallhattak a zeneszeretők Regős Zsolt, Viola Barbara és Papp Eszter Mária közreműködésével.

A szombat délelőtti meghatározó eseménye a borverseny volt. A megnyitóra az óvodában került sor, a borbírálatot hagyományosan az iskolában bonyolították le. A mazsorették, borlovagok, borhercegnők délutáni felvonulása az idén is sok embert vonzott. Voltak, akik csatlakoztak a felvonulókhoz, mások pedig csak a járdákon haladva követték a sort a fürdőig. A fürdő színpadánál összegyűlt hatalmas tömeg talán nem is a borverseny eredményhirdetésére volt kíváncsi, hanem a színpadon lévő személyekre, köztük volt ugyanis Csézy, a Mezőkövesdi születésű Bükkszéren élő énekesnő, az Eurovizión Dalfesztivál magyar résztvevője, akit Balázs András, a B-A-Z Megyei Labdarúgó Szövetség elnöke és Karosi Imre író, újságíró, a Miskolci Kommunikációs Kht. igazgatója társaságában a Szent Márton Borrend tiszteletbeli tagjává választottak.

A ceremónia után kiosztásra kerültek a 16. Bükkinfest nemzetközi borversenyének díjai és megtudhattuk a verspályázat eredményét is. A zsűri tetszését Cseh Áróly, Fecske Csaba és dr. Pázmány László költők alkotásai nyerték el legjobban.

A 300 bevezetett bor versenyében a legeredményesebb bogácsi gazda Prokai László lett, akinek Chardonay bora Nagyarany minősítést kapott. Eredményes bortermeelő tevékenységéért Novák Ferencről a Szabadtéri Lepkéműzeum különdíját is ő vehette át. A pincésor borlopó versenyenl folytatódott a rendezvény, majd keményebb hangvételű koncerteket hallhatunk a tűzijátékig. A pincetulajdonosoknak köszönhetően hajnalig mulathattak a vendégek.

A vasárnap a XVI. Hóri Tengő Kupa elnevezésű sportrendezvényvel kezdődött. 11 órától a Bogácsi Mazsorett Csoport nagy érdeklődés közepette a termálfürdő vendégeinek gyűrűjében mutatta be műsorát. A fürdő területén ezen a napon is lehetőség nyílt különleges címkézésű borok kóstolásra, vásárlásra.

Ezek voltak a már hagyományosnak mondható bogácsi borfesztivál programjai 2008-ban. Bízunk benne, hogy mindenki talál számára kedves momentumot, amit szívesen őriz emlékezetében 2009-ig, a 17. borfesztiválig.

Jankóné Jónás Zsuzsa

Május 16 és 18 között került megrendezésre a VI. Vendéglátó Iskolák Országos Szabadtéri Főzőversenye és Bemutatója Bogácsban.

Pénteken a hagyományos és látványos felvonulással és megnyitóval vette kezdetét a rendezvény. Idén már 25 iskola nevezett. Számos főzőverseny tartanak napjainkban hazánkban, de nagyon örülünk annak, hogy rangot, kitüntetést jelent a bogácsin megjelenniük, megmértettni magukat a szakácstanulóknak.

A főzőverseny jelszava: „Régi ízek, modern köntösben”- kivétel nélkül minden résztvevő e mottó szerint készítette ételét. Nem tucatételek készültek, hanem ebből a közpmezőnyből kimagasló különlegességek, valóban régi ízek, de modern terítékek, tálalásban. A régebbi korok ízeit felelevenítették, a mai ember számára megtapasztalhatóvá tették. A sátrakkban a múlt hangulatát idéző bútorokkal, használati tárgyakkal szobát, konyhát rendeztek be.

Mondhatnánk, hogy egy esemény a hazai főzőversenyek tengernyi mézében, ám a bogácsit a minden évben új és új Guinness rekord sikeresen végződik kísérlete is országosan figyelemre méltóvá teszi.

Szombaton, a verseny első napján a grillezett ételek volt a főszerep. Otthon előre tréningeztek, kipróbálták ezeket az ízeket, csiszolták tudásukat és úgy érkeztek ide, hogy a legjobb formájukat mutavva készítsék el itt azokat. Kísérő eseményként ekkor zajlott a polgármesterek megmérettetése is. Örömrünkre hazai és határon kívüli magyar települések első emberei is neveztek. És annak is nagyon örültünk, hogy a környékünk települései is jelen voltak; részt vett Tállai András, Mezőkövesd városvezetője is. 22 polgármester süttött, főzött tájillegű ételeket, a tiboldaróciáknak nemcsak az ételle volt hagyományörző, hanem a ruhájuk is, amiben felálltak a főztjüket. Ök vitték el az 1. helyezést. Köszégünk polgármestere különdíjban részesült.

A szombati nap még a süteménysütő versenyről is szólt. 76 féle finom házi készítésű sütemény érkezett. Az első díjat a Tápióbciskőli érkezett édes finomság kapta. Nagy Józsefné, Marika az előkelő második helyet szerezte meg. Janko Lászlóné a hagyományörző kategóriában különdíjat kapott.

Szombaton újabb Guinness rekord született. 6400 db fánkot hoztak, ami önmagában is világrekord. Az óriásfánk 2,05 m átmérőjű volt, 800 l zsíradékban sütötték meg, a megfordításához, ami rendkívül látványos művelet volt, különleges emelőszerkezetet készítettek. Az óriásfánkot Doszpod László mélykúti cukrászmester 100 kg házi készítésű lekvárával kenték meg, a rekord bejelentése után pedig feldarabolták és ingyen mindenki megkóstolhatta.

Vasárnap már a bogácsban készülő ételek kerültek a zsűri elé, valamint az amatőrszakácsok is vetélkedhettek egymással. A kora délutáni órákban megtudhattuk, hogy a legjobb aranyérmert a budapesti Széchenyi Iskola nyerte, és nagyon jól szerepelt ismét a győri Krúdy Gyula Vendéglátó Iskola csapata.

A rendezvény szervezője szakmai támogatásokat, partnereket, vendéglátókat invitált, kerestek meg, akik a jövőben is támogatják, szurkolnak, elismerik törekvéseit, ha szükséges anyagi támogatással is mögé állnak, mint ahogy tette településünkön kormányzata is. Így az idén ismét sikerült karakteres színfoltot csempészni a bogácsi programok mezőnyébe.

Hegyí Anna

2,05 m átmérőjű óriásfánk – újabb Guinness rekord

Jubileumi év a bogácsi nyári zenei tábor életében

Koncert a Közösségi Házban

20 éve szól az énekhang Bogácson minden nyáron. Hogy repül az idő! Mintha most kezdődött volna. László Margit énekművésznő és Mura Péter karnagy új csábitotta ide tanulni az ifjú nemzedékek énekeseit, majd 10 év után átvette a stafétabotot Schultz Katalin énekművésznő, a Miskolci Egyetem adjunktusa és Dr. Hegedüs Gónczy Katalin korrepetitor, a Miskolci Egyetem docense. És az énekesek csak jöttek, jöttek, jönnek és jönnek tele tanulni vágyással, tervekkel, ambíciókkal, olykor problémákkal, és valahogy az esetek nagy részében a munkát siker koronázza.

Ki tudná felsorolni, hányan lettek azóta híres énekesek itthon és külföldön? Hány versenyyőzelem bölcsője volt az itt töltött hét? Hány sikeres előadás szereptanulása kezdődött az iskola falai között? Hányan kaptak életre szóló tanácsot? Hányszor hangzott el a kikerekedett szemekkel: „Tanárno, ez ilyen egyszerű? Én azt hittem, sokkal bonyolultabb és nehezebb!”

Hogyan lehetséges az, hogy itt minden jobban megy, itt sikerül megoldani azt, ami máskor sehogy se ment? A válasz: ez Bogács ereje. A jó levegő, a jó bor, és az ideális munkalehetőségek biztosítják a koncentrált munkát, az énekórák alapos feldolgozását agyban és lélekben. A felfedezés, hogy mások is „ugyanabban a csónakban eveznek”, vagy hogy hová el lehet jutni, ha már valaki tudja a szakmát. Azzal, hogy a régi kezdők visszajárnak rendszeresen - van, aki 10 éve (!) - az utánuk következők látják a munka értelmét és komolyságát. Erőt kapnak az előttük álló úthoz. Megtanulják, hogy a munkában nincs lazítás, viszont mennyivel jobb oldott, baráti, segítőkész hangulatban megbeszélni az egyéni gondokat a szálláshely kertjének oltalmában, majd önfeláldottan viccelődni az esti tűz mellett. Kirándulni, csobbanni egyet a fürdőben, élvezni a jó levegőt, a finom borokat, tehát örülni az életnek és a muzsikálásnak.

A bogácsi művészetbarátok nélkül mindez nem létezne, létezhetne. Ez a barátság az igazi lelke, szíve, motorja ennek a tábornak.

Azok, akik évről évre lehetővé tették, hogy e tábor működhessen, talán nem is tudták, milyen fontos tradíciót ápolnak. A mai magyar énekművészt, és énektanár-társadalom gerince kötődik Bogácshoz. Ezt azért 20 évvel ezelőtt még nem lehetett tudni előre.

Mindezek mellett természetesen nagyon sok jelentett és jelent az itt tanító tanárok, szakmai felkészültsége, lelkesedése, és emberi hozzáállása, hiszen a velük való találkozás és munka lehetővé teszi nagy vonzerő az énekesek számára.

S hogy mi az ő véleményük minderről? Megtudhattuk az ünnepi zárókoncert végén felhangzott dal alapján - Lehár Ferenc:

Mosoly országa c. operettjének egyik legismertebb dala: „Vágyom egy nő után” - egy általuk írt átdolgozásban, amelyben az énekesek minden fontosat elmondtak. Olvassa mindenki köszönetül, és dúdolja hozzá a jól ismert melódiát.

*„Vágyom Bogács után, Bogács után, kerget a vágy,
Vágyom a szép zenét, harmóniát, mely olyan lágy.
Vágyom az énekórák, amely a véremen hullámnak át,
Kati szavát, azt a bűvölőt, vágyom utána és imádom őt.*

*Amikor nincs mellettem, valahogy béna lette,
valahogy a hangom nem árad, az én testemnek ő a támasz.
Oly szép, oly szép!
A torkok nyílnak, amerre csak lép.
Korrepetíción Hegedüs Kati vár.
Óh, az a zongora gyönyörűen muzsikál!*

*Vágyom Bogács után, a bor után, kerget a vágy.
Vágyom a napsütést, a tó vizét, pincék szagát.
Vágyom a táborozást, mint minden nyáron, itt húsz éve már.
Visszajövünk, mindig itt vagyunk,
és együtt minden este jót iszunk.”*

Dr. Hegedüs Gónczy Katalin

25 éves jubileum Bogácson

Az idősebb korosztály tagjai jól emlékeznek arra az időre, amikor a kelet és a nyugat német rokonok, ismerősök egyik találkahelye volt Magyarország. Nagyon sok német turista fordult meg a 70-es és 80-as években Bogácson is. Jól érezték magukat csendes,

paradicsomi kis falunkban és elvitték Bogács hírét hazájukba.

Rudolf Schurig főtűfelügyelő és felesége Brigitte Schurig tanárnő 1981-ben Salgótarjánban halott először Bogácsra, majd két évvel később, 1983 nyarán lakóköcsijukkal elutaztak községünkhöz. Az azóta eltelt 25 év alatt minden évben 1 hónapot töltenek a Fészek Kempingben. Eleinte 2 fiúkkal jöttek, de amióta ők is családot alapítottak, az unokák is gyakran velük tartanak.

Sok bogácsival ápolnak kapcsolatot, a kempingben megismert német turistákkal pedig otthon, Németországban is rendszeresen meglátogatják egymást.

Az itt töltött egy hónap alatt mindennap kilátogatnak a fürdőbe, s víz gyógyító hatásának köszönhetően szinte újjászületnek.

Bogács 25 év alatt sokat változott. Mint mondják, ennek a változásnak, fejlődésnek van jó és kevésbé jó oldala is. A pincesor felől hallható zenét hangosnak találják, ami úgy érzik, távol tartja a német turisták egy részét.

Amíg egészségük engedi, jönnek Bogácsra. S miért? Erre Brigitte adta meg a megfelelő választ: „Bogács fiatalabb tesz”. Mondta. A 70 éves házaspár fiatalos mozgása, életvidámsága arra engedett következtetni, hogy valóban lehet ebben a kijelentésben valami.

Jankóné Jónás Zsuzsa

Múltidéző kiállítás

Summás életképek

Immár harmad ízben került megrendezésre az idén a Bogácsi Hímzés és Népi Kézműves Kiállítás, melynek a Közösségi Ház adott otthont 2008. július 11-e és 23-a között.

A kiállításon a régi népi hímzések, házi szőttések, ruhadarabok, használati tárgyak, eszközök kerültek bemutatásra, valamint több mint 100 népszerű öltöztetett baba. Rendkívül színesen, szemléletesen és élménygazdagon a régi falusi élet mindennapi és ünnepi eseményeit illetve a summássághoz kapcsolódó mozzanatokot, szokásokat mutatták be életképek formájában.

A kiállítás nagyon sok látogatót vonzott Bogács lakosainak köréből és az itt nyaraló-pihenő üdülővendégek közül. Valamennyien őszinte csodálattal szemlélték a kiállított anyagot. A szavakban megfogalmazott, a vendégnövénybe írt vélemények egyaránt a kiállítás létrehozóinak, név szerint: Kovács Sándorné, Ittes Emilné és Kondráth Józsefné bogácsi asszonyoknak járó őszinte elismerést tükrözik, valamint azt a véleményt, hogy ez a várhatóan még bővülő kollekciónak megérdemelné egy állandó bemutatási helyet, növelve ezzel is Bogács hírnevét és gyarapítaná a falu nevezetességeit.

Számomra, aki a kiállítást őriztem, rendkívüli élményt nyújtott, hogy 2 hetet tölthettem ebben a gyönyörű szép múltidéző környezetben, hangulatban.

Varga Lajos

Dalostalálkozó

22 hazai és határon túli magyar hagyományörző együttes részvételével került megrendezésre 2008. július 5-én a XVIII. Nemzetközi Dalostalálkozó. A képen látható Bogácsi Pávákör dalcsokra nyitotta meg a népdalok sorát. A nap folyamán az érdeklődő fűrdövendégek és a zsűri elé tárult a nép nyelvére formált szerelmes, kesergő, jókedvű, bujdosó, summásdalok és rabénekek felcsendülésével az egész magyar nép múltja.

III. Summás Étek Bemutatója

A summások életéről sok ismeretet szerezhettek azok, akik látták a Bogácsi TV július 25-ei adását, melyet a babakiallítás helyszínéről, a Közösségi Házból közvetítettek. A summás babák ruhában és díszlet között mutatták be a summások élethelyzeteit. Kovács Sándorné Manci néni hiteles tárlatvezetése nyomán pedig betekinthettünk az akkori szegény emberek érzelme- és gondolatvilágába is.

A summások térben és időben nem dolgoztak együtt, de az ebédjüket mindig közösen fogyasztották el. Az ételi gyorsabb kiosztásra kerülése miatt terjedhetett el akkoriban a hatos tálalás történő étkezési szokás.

A summás szakácsok nő létükre „egészesek”-nek számítottak, ellentétben a többi nővel, akik a serdülőkkel és az idősebbekkel együtt félkezesek voltak, és a munka után járó bérek is csak a felét kapták. A szakács (általában a summásgazda felesége) állandó volt, de a mellette lévő segítség naponként vagy hetente cserélődött.

A summás szakácsok nem könnyű életbe, immár harmadjára költhattam bele. 2008. július 12-én a III. Summás Étek Bemutatója rendezvény keretében néhányan a termalfürdő területén felállított tűzhelyeken ismét a summáskort idéző ételek elkészítésére vállalkoztunk. Az alapanyag legtöbb helyen teszta, krumpli és hagyma volt, mégis változatos és izletes ételek költsolására nyílt lehetősége az arra látogatóknak.

Készülnek a summás étek

Az évről évre bővülő étlapon az idén a következő ételek szerepeltek: *savanyú bableves, tepertős laksa, savanyú krumpliéves, slambuc, pergelt leves, krumplis haluska, placki, csombóka*

Manci néni és Rózsika néni előző nap *túrós, mákos és krumplis kalácsot* süttött. Az ételekkel a vendégek a polgármester személyesen kínált *Tramini bordát* is megköszönhették.

Szamosi Ferenc Venez József-díjas mesterszakács nagy lelkesedéssel és hozzáértéssel ajánlotta a summás ételeket a fűrdövendégeknek, akiket az incsiklandozó illatok a fűrdő hátsó részéhez csalogattak. A múltba tett utazást népzene és néptánc bemutatóval színesítettük.

S hogy ez a rendezvény mennyire vonzotta az embereket? Azt a hatalmas üres üst, üres tepsik, serpenyők, fizek tanúsíthatják, ugyanis ebédidő befektetésével valamennyi étel elfogyott.

A summás életnek mi csak a kellemes részét mutattuk be. A tavaszról őszig tartó lakóhelyüktől távol a summásgazda szigorú felügyeletével végzett kukorica-, répakapálást, aratást, zsákolást meghagytuk a mezőgazdasági munkásoknak.

Jankóné Jónás Zsuzsa

Bogácsi kötődésű alkotók

Makó Lívia és lánya Szajlainé Fehérvári Erika

2008. június 26. és július 8. között a Közösségi Ház adott otthont Fehérvári Istvánné Makó Lívia és Szajlainé Fehérvári Erika harmadik közös kiállításának, melynek megnyitóján **Verhóczki Sándor** Bogács polgármestere így mutatta be az alkotókat:

„Két olyan alkotót köszöntünk a mai nap, akik ezer szállal kötődnek községünkhöz, akiket már ezért is szeretettel hívtunk, és akik szívesen vállalták a bemutatkozást.

Makó Lívia Bogácscon született, itt volt kisgyermek, itt kezdte az általános iskolát, majd fiatal felnőttként négy évig tanított a bogácsi Általános Iskolában. Az élet másfelé sodorta, de e térségbe mindig visszatért, így Bogács és Cserépfalu máig meghatározó helyek az életében. Több évig tanított Mezőkövesden, 23 éven keresztül pedig a miskolci Szilágyi Dezső Általános Iskola elismert pedagógusa volt. A képzőművészet gyermekkorától érdekelte, fejlődését a Matyóföld több neves alkotója segítette. Pedagógus hivatása mellett – pár év kihagyással – amikor tehetett alkotott. Mint elmondta számára a Hörvölgy, a Mákszem, vagy az Ódor-vár szikláinak látványa örömet, inspirációt és további ihletet ad alkotó munkájához.

Ezen a kiállításon is több bogácsi ihletésű kép látható.

Egy ismert régi mondás szerint az alma nem esik messze a fájától. Ez a mondás az anya és lánya viszonylatában itt is bebizonyosodott.

Szajlainé Fehérvári Erika Mezőkövesden született, de az általános iskolát már Miskolcon végezte. A miskolci Eötvös József Művészeti Szakközépiskola keramikus szakán folytatta tanulmányait, ahol érettségizett és keramikus-fazekas szakképesítést szerzett.

A középiskola után tudását szakmai műhelyekben csiszolta, majd 7 éve döntött az önálló tevékenység mellett. Bogácsra jött férjhez, itt kezdte szakmai pályafutását, ahol 5 éven keresztül készítette és értékesítette alkotásait. Próbálkozott műalkotásokkal, agyagszoborzással, de a hagyományos fazekas termékek készítése áll hozzá legközelebb. Metszett és festett termékei a hozzáértők figyelmét is felkeltették. Szép és igényes munkája nem csak a bogácsi, de a környező önkormányzatok érdeklődését is ráirányította, akik fesztivá-

lokra, falunapokra, művészeti és sportrendezvényeikre nála rendelik az egyedi készítésű és díszítésű kerámia díjakat.

Akárcsak Makó Lívia, Szajlainé Fehérvári Erika is ma Cserépfaluban él és alkot, termékeinek jelentős részét az ott működő Art Galérián keresztül értékesíti.

A képek, a kerámiák bemutatására, és az alkotók művészetének méltatására **Gyarmati Béla** úr vállalkozott:

„A „dízőj” új keletű szó, bizonyára vannak öreg fazekasok, akik nem ismerik. De azt érzik, tudják, hogy milyen az esztétikai minőséget követelő forma. Miként Fehérvári Erikának is az agydban, szívében, kezében van, mielőtt megérnényi agyagot a korongra helyez.

Talán nem lesz indiszkréción, ha elmondom, hogy láttam Makó Líviának egy-két másolatát; s megdöbbentem, hogy micsoda érzékenységgel, s milyen biztos kézzel születtek újjá ecsetje nyomán a világhírű klasszikus alkotások. Kedvtelésből, vagy erőpróbaként szoktak ilyen festményeket másolni a képzőművészek.

Ezzúttal nem kérdettem az indítékat, de abban biztos vagyok, hogy nincs az a stílus, forma- vagy színvilág, amit a legnagyobb könnyedséggel ne tudna utánozni Makó Lívia – s ezzel nagyon nagy pénzeket lehet keresni...

De nem! És még egyszer nem! Ő a saját útját járja. Ebből a tájból nőtt ki a művészete. Az évszakként, sőt akár a naponként változó természeti tájak jelentenek számára új, meg új inspirációt...”

Az egyedülálló kiállítást nagyon sokan tekintették meg. Valamennyiünk nevében köszönjük az alkotóknak azt a szépséget, amit elének tártak. Gratulálunk gyönyörű, igényesen kidolgozott alkotásaikhoz, kívánjuk, hogy még hosszú ideig tegyék ezt saját maguk és a mi örömünkre.

Gyönyörű és igényes alkotások

Kaktuszkiállítás

Különböző kaktuszok a Közösségi Házban

Ismét eltelt 1 év, túl vagyunk egy újabb kiállításon. A megszokott csapat és jó pár díszvendég.

Rosszul kezdődött minden, hiszen az esős, hideg idő árnyékot vetett a nyárra. Kevés üdülő volt, és így félve vágtunk bele a szervezésbe. Az égiek azonban a mostani hétvégére már kedveztek, és így 3 nap tömegnyomor volt a kiállításon. Rengeteg ember közül sokan csak miattunk jöttek el.

Lehet, hogy ez volt az eddigi legeredményesebb kiállításunk?

Nem tudom megköszönni igazán azt a sok segítséget, amit kapunk / VERHÓCZKI SÁNDOR polgármester, VINCZE FERENC kulturális menedzser/- de nagyon szeretném! Elértük azt a szintet, hogy mára már országghírűek vagyunk. Már most van jelentkező a jövő évi kiállításra.

Nagyon bízom a sikeres folytatásban, a látogatók töretlen érdeklődésében és abban, hogy sokáig gazdagíthatjuk Bogács és ide utazók programjait.

Jövőre ugyanitt!

Kósik Péter

Versíró pályázat

Április 11-én, a költészet napja alkalmából versíró pályázatot hirdettünk. A hagyományteremtő kezdeményezésre elsősorban a gyerekek reagáltak lelkesen. 26 alkotás érkezett részükről, melyekben az őket foglalkoztató témákról: a természet szépségeiről, a szerelemlről, játékról, iskolai életéről, az állatok iránt érzett csodálatról és a szeretetről olvashattunk.

A felnőtt lakosság a gyermekvállalás, gyermeknevelés, gyermekkor körüli vallomásait vehette papírra.

A beérkezett alkotásokat iskolánk magyar szakos tanárai bírálták el. Az eredményhirdetésre 2008. június 2-án a Községi Könyvtárban került sor.

Díjazottak:

- alsó tagozat: I. hely: *Szeberin Inez*
II. hely: *Budai Noémi*
III. hely: *Pusomai Enikő, Verhőczki Luca, Ócsai Gréta*
- felső tagozat: I. hely: *Ökrös Gyöngyi*
II. hely: *Farkas Marianna*
III. hely: *Horváth Róbert*

A zsűri különdíjban részesítette *Gódor Annát*.

A felnőttéktől versei szép, szívük mélyéről jövő gondolatokat tartalmaztak.

Díjazottak: *Ittes Emilné és Nagy Petronella*

Kellemes meglepetés volt számunkra, hogy az első felhívásra ennyien jelentkeztek. Az első próbálgatások, írások mindenképpen biztatóak. A gondolatok megformálása néhol még nem párosult a műfajra jellemző vonásokkal, de ez érthető, hiszen a versírást is tanulni kell. A verstan, a stilisztika tanulmányozása elengedhetetlen egy majdani költő számára. „Azért, hogy megtaláld a saját hangodat, előbb meg kell tanulnod a régiek hangját”.

Köszönjük azoknak, akik vállalták gondolataik megosztását, s alkotásaikkal megajándékoztak bennünket.

A versíró pályázatot támogatta az iskola vezetése, így lehetőségünk volt a díjazott tanulók jutalmazására. A gyerekek Verhőczki Sándor polgármester úrtól külön ajándékot kaptak, s valamennyien kezükbe vehették Hajdu Imre „Áldassék neved Bogács!” c. antológiáját, mely gyönyörű szép írásokat tartalmaz.

Remélem a versíró pályázat résztvevői folytatják a jövőben is a versírást, és egy-két emberöltő múlva, vagy még hamarabb az ő műveiket is olvashatjuk verseskötetben.

Jankóné Jónás Zsuzsa

A versíró pályázat díjazottjai

Észrevétlen? csodák

Bogács varázsa sok embert ösztönöz alkotásra. Sokan vállalkoznak a művészet különböző ágain keresztül e festői táj látványának, mélyebb tartalmának, esztétikai üzenetének megformálására. Ilyen alkotó Lászné Gulybán Andrea, a magát autodidakta festőnek nevezett művész, aki így vall önmagáról:

„Zongoratanárnak tanultam épp a miskolci főiskolán, és nyaraimat ebben a varázslatos faluban, Bogácson tölthettem. Bátyám mellett a tó partján üldögélve kedvet kaptam arra, hogy megörökítem, amit látok. Két év múlva rácsodálkoztam a Csécslyuk gyönyörű pincesorára is, és akkor már kezdtem érezni az alkotás örömet, de még nem jött el az idő, hogy belső énem által diktált feladatomban érezzem a festésetet. Eltelt majdnem tíz év, és amikor nem találtam helyemet ebben a világban, újra ecsetet vettem a kezembe, és csak festettem, festtem.”

2008. július 25-én Dr. Szepesi Ferenc nyitotta meg Lászné Gulybán Andrea „Észrevétlen? csodák” című festmény kiállítását a Strand Hotelben.

A megnyitó további része különleges élmény volt a jelenlévők számára: Kaló Katalin, Lászné József Norbert és a Lászné Gulybán Andrea csodálatosan szép zenei koncertjén hallott dallamok még a festmények megtekintése közben is a fülekben csengtek, és a festéset és a zene együttes élménye emelte a lelkeket magasba.

A tárlat 2008. augusztus 23-ig megtekinthető a Strand Hotelben.

J.J.ZS.

Festmények és zene csodálatos összehatása

IV. Tiszai Halfesztivál

Július utolsó hetének szokatlanul hideg, esős napjai után hétfővégre ismét megérkezett a nyár, s a jó időnek köszönhetően sokan látogattak el Bogácsra.

A Strand Hotel kerthelyiségében ekkor rendezték meg a már hagyományos Tiszai Halfesztivált. Idén 7 és fél mázsa halat (süllő, harcsa, keszeg, kárász, ponty, pisztráng) szállítottak Tiszacsegeről és Tiszafüredről a rendezvényre. A 30 fős személyzet reggel 4 órától készítette ebből az egészséges és értékes táplálékból a 2600 adag hagyományos halászlét, a makói harcsaparikást túrós csuszával, a bogácsi fokhagymás harcsát vegyes körettel, hogy mindezt déltől a vendégek megkóstolhassák.

Szombat este hangulatos vacsoraest volt, ahol Vajda Gyula primás vezetésével a 100 Tagú Cigányzenekar 9 tagja húzta a vendégek fülébe az ismert nótákat.

Alsós tábor

A ballagás utáni napon buszra szálltunk és Parádfürdőre utaztunk. Izgatottan vártuk, hogy milyen lesz a táborhelyünk. Amikor odaértünk, elfoglaltuk a szálláshelyeinket, majd körbejártuk a tábor területét. Ebéd után pihentünk, ezután a játszótér fajtájkait vettük birtokba. Vacsoráig csatakiáltást, indulót írtunk. Az új helyünkön sokáig nem jött álom a szemünkre.

Amikor felkeltünk örültünk, hogy táborban lehetünk. Reggeli után elmentünk a Szanatóriumhoz, sétáltunk a parkban, megnéztük az ásványvízgyűteményét. Voltak ott egész régi ásványvizek is. Vissza a táborba egy másik úton indultunk, kapunk jégkrémet és képeslapokat vásároltunk. A finom ebéd után megírtuk a képeslapokat, hogy másnap postára adhassuk őket. Ezután kimentünk a játszótérre és kezdetét vette a batorságróba. Mindenki nagyon bátran versenyzett.

Harmadik nap délelőttjén szellemi vetélkedő volt az előző nap szerzett ismereteinkből. Ebéd után hosszú és fárasztó útra indultunk: Mátraházaig busszal, onnan pedig gyalog a Kékes-tetőre. Menet közben csodáljuk a tájat, a fákat, bokrokat, csiripélt madarakat. Néha meg-megállunk, pihentünk, aztán csatakiáltásokat, indulókat énekelve haladtunk tovább a meredek, kanyargós úton. Végre felértünk Kékes-tetőre. Az emlékkönél fényképeket készítettünk, megcsodáltuk a panorámát és volt egy kis vásárlási lehetőségünk is. A tanár néni elővacsorára hívtak meg bennünket, a menü: sült krumpli, rántott hússal, hozzá uborka és gyümölcsle. A lefelé vezető utat már busszal tettük meg. Kicsit fáradtan értünk a táborba, de többen a zuhanyzás után felfrissültek és csak nehezen akartak elaludni ezután a nem éppen átlagos nap után.

Szerdán esett az eső. Reggeli után meglátogatott bennünket igazgató bácsi és a polgármester bácsi. Megnézték a szobáinkat és a tábor többi épületét. Távózásuk után az ebédelőbe igyekezünk, ahol vidám vetélkedő várt ránk. Volt szoborjáték, bekötött szemmel kóstolás, gyöngyválogatás és fűzés, sminkelés, öltözködés. Zsuzsa néni elindította a zenét, szám közben megállította és a csapatoknak folytatni kellett az éneklést. Kint szakadt az eső, de mi jól szórakoztunk. Amikor már csak csepergett az eső, elindultunk Parádra. Két csoportra osztottunk, amíg az egyik csoport sétatáncokozott, addig a másik vásárolgatott, aztán cseréltünk. A Kocsimúzeumban megnéztük a szép hintókat, szánokat, szerszámokat, a Cifra Istállóban pedig gyönyörű lovakat láttunk. Vacsora után disco volt. Ekkor fogyasztottuk el a polgármester bácsitól kapott sárgadinnyét is, ami mindenkinek ízlett.

A tábor utolsó napján elérkeznyűve gondoltunk arra, hogy milyen gyorsan eltelt ez a pár nap. Nagy gonddal összepakoltuk ruháinkat, játékaikat. Közben megérkezett a buszunk. A sofőr bácsi nagyon megértő volt, ugyanis kicsit várakoznia kellett, mert még következett szobatisztasági verseny eredményhirdetése. Útközben megálltunk a Fafaragó műhelynél, meghallgattuk a kedves néni előadását, megtekintettük a fából készült szobrokat, tárgyakat, majd a vendégkönyvbe írtuk neveinket.

Újra buszra szálltunk, és alig vártuk, hogy hazaérjünk és megölelhessük szüleinket. Örömmel meséltük el élményeinket. Mindenki azt mondta, hogy jövőre is szeretnénk táborba menni.

Bakondi Odett, Gódor Anna, Hegyi Barbara, Kondráth Kamilla, Szeberin Inez, Csúfor Kata, Papp Réka

Balaton tábort

Már nagyon izgatottan vártuk az indulást. A mezőkövesdi vasútállomáson gyülekeztünk. A vonaton nevetéssel és vidámsággal töltöttük el az időt. Végre odaértünk Alsóbélatelepre!

A szobák elfoglalása után máris irány a Balaton! A hűs vízben mostuk le magunkról az út fáradalmait. Vacsora után sétálni indultunk, felderítettük a tábor környékét. Csak hajnalban aludtunk el. Reggel fáradtan ébredtünk, s a finom reggeli után vonattal indultunk Keszthelyre. Itt megcsodáltuk a Festetics kastélyt. Először a termék látványa nyűgözött le bennünket, majd a park. Jól esett a Keszthely belvárosában elfogyasztott ebéd. A belvárosban vásároltunk, majd megnéztük a Fő téren a ferences rendi kolostort. Este hat órára értünk vissza lakóhelyünkre. Az esti Balaton-parti séta után még mindig maradt erőnk az éjszakai bulizásra. Szerdán megismerkedtünk Balatonfenyvesvel. Éppen képeslapot vásároltunk, amikor váratlanul megállt mellettünk egy kék autó. Polgármester úr és igazgató bácsijöttel bennünket meglátogatni. A polgármester minden táborzóknak fagyival kedveskedett. A közös ebéd után a vendégek hazaindultak, mi pedig estig fürdöttünk a Balatonban. Estére már fogytán volt az erőnk, így éjfélkor már elaludtunk. Csütörtökön a fonyódi hajóállomásról indultunk át az északi partra, Badacsonyra. Itt vásároltunk, fagyiztunk, sőt egy meglepetés ebéd is várt ránk. Két órára értünk vissza a táborba, egy kis pihenés után fürdés következett estig. Vacsora után kártyáztunk, fociztunk röplabdáztunk, hintáztunk. Pénteken a kánikulában egész nap fürdöttünk, napoztunk, sőt kérésünkre még éjszaka is miénk lehetett a Balaton. Amikor már teljesen besötétedett, megint fürdőruhába öltöztünk, fogtuk a törölközőnket, s indultunk az éjszakai fürdőzésre. Izgalmas volt az éj leple alatt a vízben lenni. Szombat délelőtt Fonyódon néztünk szét. A maradék pénzünkön még dodzsmezítettünk. Utolsó nap délelőtt összepakoltunk, rendbe raktuk a szobáinkat, és elbúcsúztunk a „MAGYAR TENGERTŐL”. Fél kettőkor indult a vonatunk haza. Igaz, a nagy melegben hosszúnak tűnt az út. Éneklésnél, a tábort élmények felidézésével ültünk el az időt. Itthon mindenki boldogan ölelte át szüleit a mezőkövesdi vasútállomáson.

Nagyon jól éreztük magunkat, és reméljük, hogy jövőre is ilyen táborban lesz részünk!

**Ökrös Gyöngyi, Kocsis Viktória,
Fodor Eszter, Janko Barbara**

Fotó: Lénártné Szeberin Csilla

Bogácsi iskolások a Balatonban

Egészségnapok 2008

A falu lassan eszmélt a vihar utáni döbent csendből s a tekintetekben nyomot hagyott a nehezen felejthető rombolás, amely még évekig érezteti hatását. Az élet azonban élni akar, s a romokon új élet épül, ezt mutatja az a paradoxon is, hogy az Egészségnap idén a vihar utáni hétvégére esett.

A Bogács Thermalfürdő 4. alkalommal adott otthont a minden évben megrendezésre kerülő Egészségnapnak. A gyönyörű környezet, a speciális mikroklíma, a gyógyvíz ideális alappal szolgál annak hirdetésére, hogy az egészségünk érték, s megtartására való fáradozásunkat hosszú távon eredményesség követi. Legjobb tanító mindig a saját példamutatásunk, amely ha követőkre talál, elmondhatjuk, téttünk valamit a XXI. század orvosainak vezéreszménye szerint, amit nem más, mint a megelőzés.

Fontos hangsúlyozni, hogy az utóbbi száz évben lényegesen megváltozott életmódunk és táplálkozásunk, a kevés mozgás, a gyors ételek fogyasztása és az erősödő többletkínálat a kényelmi szempontok előtérbe kerülésének kedvez. Így aztán eltávolodva a természettől lassanként homo-sapiensből homo-paciensé, azaz egészségesnek tűnő tünetmentes betegeké válunk.

A gyönyörű környezetben tartalmas előadásokat hallgathattunk meg. Dr. Palla Sándor főorvos a Miskolci Háziorvosi Egyesülés Elnöke háziorvosként már felvette a harcot az elhízás ellen és önállóan kezelendő betegségként említette. Magyarország 60 %-a túlsúlyos vagy elhízott. A gyermekek körében is megfigyelhető az egyre fokozódó testsúly többlet. Az elhízás táptalaja a cukorbetegségnek, a szív és érrendszeri, valamint a mozgásszervi betegségeknek. A tanulmányok azt mutatják, mondta a főorvos: „a daganatos megbetegedések előfordulása

is 20 %-kal gyakoribb ebben a csoportban, s a várható életkor csökkenését közel 7 évre becsülik”. Tehát ugyanúgy kellene kezelnünk ezt az elváltozást is, mint bármelyik krónikus megbetegedést és az eredményes diéta után az ideális súly fenntartása csak akkor lehetséges, ha szinte életünk végéig ügyelünk rá. Érdekes, hogy az anyatejjel táplált gyermekek esetében sokkal ritkábban táplálkozunk elhízással, így aztán az anyákra nagy felelősség hárul.

Korponyi János természetgyógyász az izületvédelem és a gerincvédelem lehetőségeit változta fel, s elmondta, hogy a mozgásszervi fájdalmak megjelenésének hátterében gyakran a folyadékhiány áll, hiszen testünk 70 %-a víz. Minden embernek testúly kg-ként napi 30 ml tiszta víz elfogyasztására lenne szüksége.

Dr. Bakony Mária korunk megbetegedésére a szervezet elsavasodására hívta fel a figyelmünket. Már Hipocrates is kijelentette, „az élet és a halál a belekben lakozik”, s így újra és újra visszatérő gondolatként megjelenik a táplálkozás rendkívül fontos szerepe. A lúgosító étrend kb. 60 éve ismert. Enzimjeink és gyógyító mechanizmusaink csak a lúgos környezetben működnek ideálisan. A savas közeg a patogén mikroba, parazita-

ták, férgek és a kártekonny baktériumok elszaporodásának kedvez, melyek toxinjai köztudottan betegségekeltő hatásúak. Az anyajéte és a magzatvíz is lúgos kémhatású. Fogyasszunk tehát sok nyers zöldséget, gyümölcsöt és térjünk vissza a megfelelő arányokhoz, legyen táplálékunk víztartalma magas és könnyen emészthető.

Fehér József a szív- és érrendszeri megbetegedések megelőzési módjairól tartott előadást. Ekkor csodálhattuk meg a Vighné Márti által bemutatott gyümölcságyat, amit Tokodi Gézané, „zöldésné Margó” készített.

Szabó György a „bükki füvesember”-ként híressé vált vendégünk a népi gyógymódokat ismertette, s hangsúlyozta a gyógynövények varázslatos erejét, amit be kellene építenünk mindennapjainkba. Ízelítő kaphattunk a diólevél, az orbáncfű és sok más növény fitoterápiás hatásairól. Az azonban, hogy egy kialakult életmóttal megváltoztassunk, hosszú folyamat. A szülők szokásai meghatározzák gyermekeik életvezetését s több generáció szükséges ahhoz, hogy egy új szokást alapszinten be tudjunk építeni az életmódunkba.

Az első medencénél zenés vízitorna várta a felüldülni vágyókat, akik élvezhették a szabadság és a mozgás önfeléd örömet. A Tai-chi bemutató érdekes színfoltként hangsúlyozta a több ezer éves testet és lelket gyógyító harmonizáló mozgásterápiát. A Fortuna táncsoport vídám előadása jövedvre derítette az arcokat.

A szombat esti meditációs furdőzés segítette közelebb kerülni önmagunkhoz, megtalálni a belső csendet, azt a pontot, ahol megszűnik a külvilág és saját gondjainkat elfelejtve ellazulhatunk és átadhatjuk magunkat az önfeléd pihenésnek, lelki megtisztulásnak és feltöltődésnek.

A rendezvény ideje alatt lehetőség volt gyógytorna költörlés, íriszdiagnosztikai és

elektroakupunktúráz állapottfelmérésre, megmérhethetők antioxiidás szintünket, a bogács biolabor ingyenesen kezelte a furdóvendégeket, kipróbálhattuk az elektromös masszázszágyakat, s megtekinthetők a mágneses ékszereket és a gyógyító ásványokat.

A Thermal Gyógycentrumban ingyenes szűrővizsgálatokat szerveztünk, - vérucok, vérnyomásmérés, csontsűrűség vizsgálat, hallászűrés, testsúly és testszír mérés várta a vendégeket. Mindkét napon ingyenes hátmasszázzsal kényeztetjük a furdóvendégeket.

Vasárnap nagyszerű véradás zajlott, a „Ments meg 3 életet” jelszó alatt. Az Egészségnapokat Nick Árpád eröművész show-ja zárta.

Elmondhatom, ezen a két napon az „egészség szíve” itt Bogácson dobogott. Márai Sándor szavaival zárva kívánok mindenkinek jó egészséget, és sok boldogságot a munkás hét-köznapokban is.

„Ne felejtsetd el, hogy halandó vagy, de addig is tartozol valaminek a testednek, például a Gyógyfurdóval hetenként kétszer, legfeljebb háromszor”.

Dr. Képes Ildikó
házi orvos

Nick Árpád emberfeletti teljesítménye mindenkit elkápráztatt

Jóteknysági foci válogatott labdarúgókkal

2008. július 14-én Bogács történetének legpusztítóbb vihara söpört végig a település alsó részén. Több mint 300 házban keletkezett kisebb-nagyobb kár. Volt olyan lakos is, akinek élete munkáját döntőre romba az orkán pár perc leforgása alatt. A katasztrófa után szinte azonnal megkezdődtek a helyreállítási munkák. A lakosok egymás segítségére siettek. Tudomás szerzése a természeti csapásról a környékbeli településeken, sőt országosan is megmozdultak a segíteni kész emberek.

Ilyen segítőkész felajánlást kaptunk a Magyar Válogatott Old Boys Csapától, Töröcsik András és Polonkai Zoltán révén. Szívesen vállalták, hogy a tisztújárási mérkőzésük előtt játékosok helyett meccset játszanak a vihárokárosultak megsegítéséért a helyi öregfiúk csapattal. Csupán két nap volt a szervezésre, de mindenképp fontosnak tartotta a Bogácsi Sportkör vezetősége a mérkőzés létrejöttét. Mindemellett szeretnénk volna a válogatott játékosoknak megmutatni Bogács turisztikai látványosságait. S hogy mindez megvalósulhatott, köszönet illeti több helyi vállalkozót és magánszemélyt, akik biztosították a híres focistáknak a szállást, étkezést és fűdőbelépőt.

A mérkőzés 2008. július 27-én 14 órakor kezdődött. A Bogácsi Öregfiúk Csapatát erősítette többek között Táljai András országgyűlési képviselő és Verhóczki Sándor Bogács polgármestere is. Nem küzdöttünk emberhiánnyal, ugyanis két kispályás csapatra való játékos gyűlt össze Bogács színeit képviselve. A válogatott csapatban ismert labdarúgók szerepeltek: Koszta János, Kardos József, Wukovics László, Zámbo Sándor, Vincze István, Polonkai Zoltán, Urbán Flórián. A nemrég autóbalesetet szenvedett Töröcsik András a kispadról figyelte az eseményeket.

A meccs korai kezdési időpontja és a nagy meleg ellenére a szép számmal megjelenő nézők izgalmas, gólokban gazdag mérkőzést láthattak. Az állandó edzésben lévő Old Boys csapattal szemben a bogácsói öregfiúk méltó ellenfeleket bizonyultak, lelkesen játszottak és a II. félidőben kiegyenlített küzdelem folyt a pályán. A végeredmény 8-3 (félidő: 6-0) a vendégek javára.

A válogatottak jól érezték magukat községünkben, a jövőben magánemberként is szívesen eljönnek Bogácsra.

A rendezvény sikeres volt, hisz a Bogács Községért Közalapítványnak közel 200 000 Ft-ot adtunk át, ami a meccsre kilátogató sportszerető és segítőkész emberek belépőjéigények megvásárlásából gyűlt össze, amiért ezúton mondunk köszönetet. Továbbá köszöne-

ket mondunk, mindazoknak, akik bármilyen formában hozzájárultak a rendezvény sikeres lebonyolításához: a Magyar Válogatott Old Boys Csapata, Polgármesteri Hivatal Bogács, Táljai András országgyűlési képviselő, Napsugár Vendégház, Villa Bridge, ZöldvárVila, Kórkorszaki Pockatómó Étterem, Strand Hotel, Hintóvölgye Borozó, JASO Borozó, Thermálfürdő Kft., Pető Nyomda, Middle Course Kft., JJ Trans Bt., Zenit Panzió és Autókölcsonzó Miskolctapolca, Argentina 78 Kft. /Töröcsik és Polonkai/, Verhóczki Sándor, Ittes Endre, Janko Szabolcs, Horváth Norbert, Somogyi József, Bakondi Tamás, Kovács Adrián, Papp Sándor, Bakondiné Hajdu Györgyi, Kissné Derda Melinda, Demeter János és Kiss Zoltán játékezetők.

Ittes Endre KSK elnök

A jóteknysági meccs résztvevői:

állnak (balról jobbra): Verhóczki Sándor, Kardos József, Urbán Flórián, Prokai József, Koszta János, Hangácsi Róbert, Táljai András, Bóta Attila, Pető Attila, 2. sor: Polonkai Zoltán, Ittes Endre, Csattos László, Papp Sándor
guggol: Jankó Róbert, Verhóczki György, Vincze István, Vasas Csaba, Wukovics László, Zámbo Sándor, Borbély Frigyes

A Bogácsi Lábtenisz Szakosztály hírei

Már hagyomány, hogy évente a Bogácsi Lábtenisz Szakosztály két alkalommal országos versenyt rendez: a Borfesztivál idején a Hóri Tengő Kupa, augusztus 20-án pedig a Vándorkupa küzdelmei kerülnek megrendezésre.

A sportját szereplői az ország minden pontjáról szívesen jönnek Bogácsra. Így történt ez június végén is; amikor húsz csapat nevezett. A szépszámu közönség színvonalas és látványos mérkőzéseket láthatott.

Eredmények:

I. hely:

Kerégyártó Tamás /Bogács/ - Oláh Tamás /Szeged/

II. hely:

Gulácsi Róbert /Debrecen/ - Sipos Árpád /Szeged/

III. hely:

Fülep Gyula /Bogács/ - Pintér Tamás /Bogács/

A Magyar Lábtenisz Szövetség minden év júliusában rendezi meg a Magyar Bajnokságot Siófokon, melyen ebben az évben Bogácsról Borbély Frigyes a szakosztály elnöke vett részt. A 45 év feletti kategóriában Mildner László budapesti versenyzővel az előkelő III. helyet szereztek meg. Ezzel a kiváló eredménnyel továbbérsítették Bogács hírnevét az országban.

Bogácscon a legközelebbi verseny augusztus 20-án lesz. Az 5. alka-

lommal megrendezendő Vándorkupán a győztes páros 1 évig őrizheti a serleget.

A szakosztálynak jelenleg 14 igazolt versenyzője van. A Thermálfürdő területén lévő salakpályán rendszeresen folynak az edzések.

Borbély Frigyes elnök

A bogácsi lábtenisz két meghatározó tagja:
Fülep Gyula és Pintér Tamás

BOGÁCSI NYÁR

Bogács Község

Önkormányzatának lapja

Szerkesztő: Jankóné Jónás Zsuzsa

Szerkesztőség:

Bogács, Alkotmány u. 9.

Fotók:

Jankóné Jónás Zsuzsa

Nyomdai munkák:

Pető Nyomda

Mezőkövesd, Tel.: 49/414-000